АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРИВАТНОГО ПРАВА

УДК 341.9
DOI https://doi.org/10.51989/NUL.2026.4.4

ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ФОРМА МІЖНАРОДНОЇ СПІВПРАЦІ: ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ

Вінник Оксана Мар'янівна,
orcid.org/0000-0002-9397-5127
доктор юридичних наук, професор,
член-кореспондент НАПрН України,
головний науковий співробітник відділу приватноправових досліджень
Інституту правотворчості та науково-правових експертиз
Національної академії наук України

Стаття присвячена проблемі пошуку найбільш ефективних правових механізмів інвестування повоєнної відбудови України, що можуть забезпечити акумулювання необхідних для цього грандіозних (за оцінками міжнародних інституцій щодо вартості відбудови) коштів, котрі Україна самостійно не спроможна забезпечити з огляду на колосальні втрати від війни, щоденну необхідність фінансування армії, поточних справ, відновлення критичної інфраструктури після ворожих на неї атак тощо. Сподівання на донорську допомогу дружніх держав та міжнародних інституцій, якій Україна вдячна, зменшуються з огляду на збільшення потреб цих країн щодо посилення національної безпеки в умовах зростання загроз від держав з агресивними намірами, складної міжнародної економічної ситуації, спричиненої воєнними діями щодо Ірану, зміни позиції низки держав щодо фінансової підтримки України. Відповідно, існує потреба залучення коштів крупних інвесторів (насамперед іноземних держав, міжнародних інституцій) на вигідних для них засадах, що забезпечує статус інвестора-партнера. Аналіз українського інвестиційного законодавства свідчить, що, попри можливість залучення іноземних держав як інвесторів відповідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність», Закон України «Про публічно-приватне партнерство» не дозволяє надання статусу публічного партнера дружнім державам, з якими укладено відповідні угоди. Разом з тим, забезпечення євроінтеграційного напряму вітчизняного законодавства передбачає використання досвіду ЄС, включно з Регламентом 2021/2085 від 19 листопада 2021 р., відповідно до якого в публічно-приватних партнерствах (ППП) загальноєвропейського (ЄС) значення беруть участь держави-члени ЄС (як публічні партнери) та представники приватного бізнесу (як приватні партнери) з опосередкуванням такого ППП у формі спільного підприємства партнерів, на яке покладається реалізація проєктів партнерства. З огляду на крайню необхідність залучення коштів дружніх держав як інвесторів-партнерів у справу повоєнної відбудови України, доцільність поширення українського досвіду, набутого під час війни (щодо оборони країни, включно з вдосконаленням озброєння, відновленням критичної інфраструктури після ворожих на неї атак, лікування та реабілітацію поранених, стійкості щодо супротиву ворогові і одночасно – забезпечення життєдіяльності країни в критичних для неї умовах війни) згаданий досвід ЄС вартий використання в Україні шляхом внесення відповідних змін в Закон «Про публічно-приватне партнерство». Цього вимагає існуюча вже практика встановлення партнерських відносин згідно міжнародних угод, однією з яких є укладена минулого року Угода про створення Американсько-українського інвестиційного фонду відбудови.

Ключові слова: *потреби повоєнної відбудови, інвестування, партнерські відносини, досвід ЄС, міжнародне публічно-приватне партнерство, вдосконалення законодавства.*

Vinnyk Oksana. Public-private partnership as a form of international cooperation: prospects for Ukraine

The article is devoted to the problem of finding the most effective legal mechanisms for investing in the post-war reconstruction of Ukraine, which can ensure the accumulation of the necessary grandiose (according to international institutions' estimates of the cost of reconstruction) funds, which Ukraine is unable to provide on its own due to the colossal losses from the war, the daily need to finance the army, current affairs, the restoration of critical infrastructure after enemy attacks on it, etc. Hopes for donor assistance from friendly states and international institutions, to which Ukraine is grateful, are decreasing due to the increasing needs of these countries to strengthen national security in the face of growing threats from states with aggressive intentions, the difficult international economic situation caused by military actions against Iran, and the change in the position of a number of states regarding financial support for Ukraine. Accordingly, there is a need to attract funds from large investors (primarily foreign states, international institutions) on terms that are beneficial to them, which ensures the status of an investor-partner. Analysis of Ukrainian investment legislation shows that, despite the possibility of attracting foreign states as investors in accordance with the Law of Ukraine "On Investment Activity", the Law of Ukraine "On Public-Private Partnership" does not provide for granting the status of public partner to friendly states with which relevant agreements have been concluded. At the same time, ensuring the European integration direction of domestic legislation provides for the use of EU experience, including Regulation 2021/2085 of November 19, 2021, according to which EU Member States (as public partners) and representatives of private business (as private partners) participate in public-private partnerships (PPPs) of pan-European (EU) significance with the mediation of such a PPP in the form of a joint venture of partners, which is entrusted with the implementation of partnership projects. Given the urgent need to attract funds from friendly states as investor partners in the post-war reconstruction of Ukraine, the expediency of disseminating Ukrainian experience gained during the war (regarding the country's defense, including the improvement of weapons, the restoration of critical infrastructure after enemy attacks on it, the treatment and rehabilitation of the wounded, resilience in resisting the enemy and at the same time ensuring the country's vital activity in critical conditions of war for it), the aforementioned EU experience is worth using in Ukraine by making appropriate amendments to the Law "On Public-Private Partnership". This is required by the existing practice of establishing partnership relations under international agreements, one of which is the Agreement on the Establishment of the American-Ukrainian Investment Fund for Reconstruction concluded last year.

Key words: *post-war reconstruction needs, investment, partnership relations, EU experience, international public-private partnership, improvement of legislation.*

Війна, розв'язана проти України російською державою, спричинила вкрай важке становище для нашої країни в ракурсі можливостей відновлення завданих агресором втрат/руйнувань[1], з огляду на:

• брак власних ресурсів через колосальні втрати[2] з вини агресора значної частини економічного (окупація частини території з промисловим і сільськогосподарським на них виробництвом, постійними руйнівними атаками) та робочого потенціалу України (виїзд громадян за кордон в пошуку безпеки, служба в ЗСУ, загибель тощо);

• необхідністю залучення колосальних коштів на відбудову стратегічної інфраструктури та інших об'єктів у зв'язку з постійними ворожими обстрілами, допомогою потерпілим від агресора громадянам (через втрату житла, бізнесу, завданню шкоди здоров'ю), на розмінування та екологічне відновлення забруднених через війну територій;

• витратами на забезпечення ВСУ, виробництво зброї тощо;

• обмеженістю можливостей зарубіжних донорів в безкоштовній допомозі України з огляду на власні економічні

[1] В цій статті частково використано результати досліджень, що були раніше оприлюднені [1; 2; 3; 4].

[2] За даними оновленої спільної Швидкої оцінки завданої шкоди та потреб на відновлення (RDNA5), станом на 31 грудня 2025 року загальна вартість відбудови та відновлення в Україні становить майже 588 мільярдів доларів США (понад 500 мільярдів євро) впродовж наступного десятиліття, що майже втричі перевищує прогнозований номінальний ВВП України за 2025 рік [5].

проблеми, необхідність посилення національної безпеки з огляду на складну міжнародну ситуацію (американо-іранський конфлікт, агресивна політика низки держав, включно з російською), зміна пріоритетів частини держав у відносинах з Україною.

З огляду на зазначені обставини для України загострюється проблема фінансування комплексу потреб: відсічі агресорові, відновлення зруйнованого, вирішення поточних проблем країни, що не під силу Україні без залучення міжнародної допомоги. Проте форма останньої з обтяжливого донорства має трансформуватися в інвестування, яке забезпечує його учасникам спільну участь в управлінні інвестиціями і контролі за їх цільовим використанням, можливість отримання вигоди від вкладених коштів.

У зв'язку з цим слід проаналізувати чинне нормативно-правове регулювання інвестування в Україні за участі міжнародних партнерів – як приватних, так і публічних. Йдеться про різні *механізми*, серед яких вельми актуальні в умовах війни страхування інвестицій, що покладається на ЕКА (експортно-кредитне агентство), державна підтримка інвестиційних проєктів із значними інвестиціями [6; 7], а також традиційні, передбачені законами: «Про інвестиційну діяльність» [8], «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо засад державної регіональної політики та політики відновлення регіонів і територій» [9], «Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків» [10], «Про інноваційну діяльність» [11], «Про наукові парки» [12], «Про публічно-приватне партнерство» [13], «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні» [14], «Про внесення змін до Закону України "Про фінансові механізми стимулювання експортної діяльності», який передбачає механізми страхування інвестицій в Україні від воєнних ризиків [15], «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реалізації інвестиційних проєктів із значними інвестиціями» [7]. Власне, положення цих актів поширюється як на українських, так і на зарубіжних інвесторів та вкладення ними інвестицій в Україні. Спеціальним актом законодавства, що регулює режим іноземного інвестування є Закон «Про режим іноземного інвестування» [16], який:

• визначає особливості правового режиму іноземного інвестування на території України, виходячи з цілей, принципів і положень законодавства України;

• визначає поняття та коло іноземних інвесторів **–** суб'єктів, які провадять інвестиційну діяльність на території України (ст. 1): юридичні особи, створені відповідно до законодавства іншого, ніж законодавство України; фізичні особи – іноземці, які не мають постійного місця проживання на території України і не обмежені у дієздатності; *іноземні держави*, *міжнародні урядові та неурядові організації;* інші іноземні суб'єкти інвестиційної діяльності, які визнаються такими відповідно до законодавства України;

• закріплює: *поняття іноземних інвестицій* (ст. 1) як цінностей, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту) та підприємства з іноземними інвестиціями (підприємство/організація будь-якої організаційно-правової форми, створене відповідно до законодавства України, іноземна інвестиція в статутному капіталі якого, за його наявності, становить не менше 10 відсотків) та *види іноземних інвестицій* (ст. 2), які можуть здійснюватися у вигляді: іноземної валюти, що визнається конвертованою Національним банком України; валюти України – відповідно до законодавства України; будь-якого рухомого і нерухомого майна та пов'язаних з ним майнових прав; цінних паперів, а також корпоративних прав (прав власності на частку (пай) у статутному капіталі юридичної особи, створеної відповідно до законодавства України або законодавства інших країн), виражених у конвертованій валюті; грошових вимог та права на вимоги виконання договірних зобов'язань; прав інтелектуальної власності, вартість яких в іноземній валюті підтверджена згідно із законами (процедурами) країни інвестора або міжнародними торговельними звичаями, а також підтверджена експертною оцінкою в Укра-

їні, включаючи легалізовані на території України авторські права, права на винаходи, корисні моделі, промислові зразки, знаки для товарів і послуг, ноу-хау тощо; прав на здійснення господарської діяльності, включаючи права на користування надрами та використання природних ресурсів, наданих відповідно до законодавства або договорів, вартість яких у конвертованій валюті підтверджена згідно з законами (процедурами) країни інвестора або міжнародними торговельними звичаями; інших цінностей відповідно до законодавства України; *форми здійснення іноземних інвестицій* (ст. 3): часткова участь у підприємствах, що створюються спільно з українськими юридичними і фізичними особами, або придбання частки діючих підприємств; створення підприємств, що повністю належать іноземним інвесторам, створення юридичними особами, утвореними відповідно до законодавства іноземної держави, філій та представництв, придбання у власність діючих підприємств повністю; придбання не забороненого законами України нерухомого чи рухомого майна, включаючи будинки, квартири, приміщення, обладнання, транспортні засоби та інші об'єкти власності, шляхом прямого одержання майна та майнових комплексів або у вигляді акцій, облігацій та інших цінних паперів; придбання самостійно чи за участю українських юридичних або фізичних осіб прав на користування землею та використання природних ресурсів на території України; придбання інших майнових прав; господарської (підприємницької) діяльності на основі угод про розподіл продукції; в інших формах, які не заборонені законами України, в тому числі без створення юридичної особи на підставі договорів із суб'єктами господарської діяльності України; *об'єкти іноземного інвестування* (ст. 4) – будь-які об'єкти, інвестування в які не заборонено законами України; а також *оцінку іноземних інвестицій* (ст. 5), *гарантії* іноземним інвесторам: щодо примусових вилучень (ст. 9); у разі зміни законодавства (ст. 8); у разі припинення інвестиційної діяльності (ст. 11), при переказі прибутків, доходів та інших коштів, одержаних внаслідок здійснення іноземних інвестицій (ст. 12); *порядок компенсації та відшкодування збитків* іноземним інвесторам (ст. 10); *порядок розгляду спорів* – в судах України або за домовленістю сторін – у третейських судах, у тому числі за кордоном (ст. 26) та інші положення.

Відносини, пов'язані з іноземними інвестиціями в Україні, регулюються зазначеним Законом, іншими законодавчими актами (в тому числі вищезгаданими) та міжнародними договорами України, а якщо міжнародним договором України встановлені інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством України про іноземні інвестиції, застосовуються правила міжнародного договору [16, ст. 6].

Власне, іноземне інвестування здійснюється з деякими особливостями порівняно з інвестуванням в Україні, що визначені Законом «Про інвестиційну діяльність» [8], відповідно до якого інвестиційна діяльність може провадитися (серед іншого) у формі іноземного інвестування, що здійснюється *іноземними державами*, юридичними особами та громадянами іноземних держав, та спільного інвестування, що здійснюється юридичними особами та громадянами України, юридичними особами та громадянами іноземних держав (ч. 2 ст. 2). Особливості здійснення інвестиційної діяльності на території України суб'єктами інвестиційної діяльності, розташованими за межами України, а також цих суб'єктів і суб'єктів України в зонах вільного підприємництва на Україні визначаються спеціальним законодавством України [8, ст. 6]. Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в законодавстві про інвестиційну діяльність України, то застосовуються правила міжнародного договору [8, ст. 22].

Проблеми ефективності інвестування повоєнної відбудови, в тому числі за участі іноземних інвесторів, досить активно досліджуються науковцями (переважно економістами [17; 18; 19; 20; 21]), які акцентують увагу на необхідність урахуванням комплексу чинників для забезпечення збільшення інвестицій в економіку України, враховуючи поточний стан справ, а також наголошується на одному з перспективних досліджень у даному напрямку, а саме: систематизації інструмен-

тів економічного відновлення України та механізмів їх застосування міжнародними партнерами, включно з *впровадженням спільних партнерських проєктів* [22]. Проте менш дослідженими (хоча і не залишені без уваги правознавцями [1; 2; 23], більшість з яких, однак, в основному зосереджується на внутрішніх проблемах (контрактного партнерства в будівництві [24], доцільності підзаконного регулювання партнерства у сфері космічної діяльності [25] та ін.) залишається правовий механізм інституційного публічно-приватного партнерство (далі – ППП) за участі кількох дружніх держав, що регулюється Регламентом 2021/2085 of 19 November 2021 «Про заснування спільних підприємств у рамках Horizon Europe та скасування Регламентів (ЄС) № 219/2007, (ЄС) № 557/2014, (ЄС) № 558/2014, (ЄС) № 559/2014, (ЄС) № 560/2014, (ЄС) № 561/2014 та (ЄС) № 642/2014» (далі – Регламент 2021/2085 [26]), який в 2023 р. зазнав змін у зв'язку з прийняттям Акту про мікросхеми (Регламент (ЄС) 2023/1782 від 25.07. 2023 року [27]).

Регламент 2021/2085 закріплює особливості застосування інституційної форми публічно-приватного партнерства/ППП загальноєвропейського рівня в рамках програми Horizon Europe [28] щодо заснування 9 спільних підприємств (далі – СП) як публічно-приватних партнерств з метою досягнення усіма СП загальних та конкретних цілей (ст. 4): зміцнення та інтеграція наукового, інноваційного та технологічного потенціалу та співпраці; вирішення проблем глобальних викликів; покращення впровадження інноваційних рішень, спрямованих на вирішення проблем клімату, навколишнього середовища, охорони здоров'я та інших глобальних проблем; сприяння стратегічним пріоритетам Європейського Союзу (ЄС) та економічному зростанню та ін. Зазначений Регламент, маючи на меті забезпечення узгодженого підходу та врахування наукового, технологічного, економічного, соціального та екологічного впливу європейських партнерств щодо цілей Horizon Europe та пріоритетів Союзу, встановлює *спільні загальні цілі* (зміцнення та інтеграція наукового, інноваційного та технологічного потенціалу та сприяння зв'язкам співпраці в усьому Союзі для підтримки створення та розповсюдження нових високоякісних знань і навичок, зокрема з метою вирішення глобальних викликів, забезпечення та підвищення конкурентоспроможності Союзу; розробки та прискорення впровадження інноваційних рішень у всьому Союзі, що стосуються кліматичних, навколишнього середовища, здоров'я, цифрових та інших глобальних проблем, сприяючи стратегічним пріоритетам Союзу, прискорюючи економічне зростання Союзу та сприяючи інноваційній екосистемі, одночасно досягаючи Цілей сталого розвитку ООН і досягнення кліматичної нейтральності в Союзі не пізніше 2050 року, відповідно до Паризької угоди та ін.) та *спільні конкретні цілі*: збільшувати критичну масу та наукові та технологічні можливості та компетенцію у спільних, міжгалузевих, міжполітичних, транскордонних та міждисциплінарних дослідженнях та інноваціях у всьому Союзі, а також сприяти їх інтеграції в європейські екосистеми; прискорити «зелений» і цифровий перехід, а також економічні, соціальні та соціальні трансформації в сферах і секторах, які мають стратегічне значення для пріоритетів Союзу, зокрема для скорочення викидів парникових газів до 2030 року відповідно до кліматичних і енергетичних цілей; посилити дослідницькі та інноваційні можливості та продуктивність існуючої та нової європейської інноваційної екосистеми та економічних ланцюжків створення вартості, у тому числі в стартапах та малих і середніх підприємствах; прискорити розгортання, впровадження та розповсюдження інноваційних рішень, технологій, послуг і навичок у зміцнених європейських дослідницьких та інноваційних екосистемах і промислових екосистемах, у тому числі шляхом широкого та раннього залучення та спільної творчості з кінцевими користувачами; забезпечувати екологічні, енергетичні, ресурсозберігаючі, соціальні, циркулярні та продуктивні покращення в нових продуктах, технологіях, програмах і послугах шляхом використання можливостей і ресурсів Союзу. Визначаючи загальні та спеціальні (для окремих СП) вимоги, Регламент 2021/2085 [26] забезпечує гнучке регулювання залежно від цілей, що стоять за конкретни-

ми СП (Circular Bio-based Europe, «Чиста авіація», СП з виробництва чистого водню, Європейського залізничного СП, СП Global Health EDCPT3, СП «Інноваційна ініціатива у здоров'ї», СП ключових цифрових технологій, СП щодо дослідження Єдиного європейського неба ATM Research 3 Joint Undertaking, СП Smart Networks and Services), закріплюючи загальні вимоги до всіх СП в частині 1-й, а спеціальні – в частині 2-й зазначеного Регламенту.

Механізм спільного інвестування за участі кількох дружніх держав (членів ЄС згідно з Регламентом 2021/2085 [26]) як публічних партнерів та представників бізнесу як приватних партнерів має потужний потенціал щодо реалізації високовартісних та критично важливих для країн-учасниць партнерства амбітних проєктів, що не під силу окремій країні, вкрай важливий для України, оскільки:

• спроможний забезпечити акумулювання величезних коштів/ресурсів на відбудову та реалізацію інвестиційно-інноваційних проєктів, в реалізації яких заінтересована не лише Україна, а й дружні їй держави (щодо зміцнення колективної безпеки на тлі посилення загроз від агресивних держав, використовуючи при цьому набутий Україною багатий досвіду протягом розв'язаної її російським сусідом війни – як у військовій сфері, так і щодо захисту та відновлення від ворожих атак критичної інфраструктури, лікування та реабілітації поранених тощо);

• дозволить Україні реалізувати та поділитися з дружніми країнами-партнерами напрацьований під час війни досвід як у військовій, так і в цивільній сфері, об'єднавши спільні зусилля для вирішення критично важливих спільних проблем;

• передбачена згаданим Регламентом інституційна форма партнерства (завдяки участі партнерів в органах управління та контролю СП) дозволить посилити ефективність спільних зусилля партнерів щодо реалізації проєктів партнерства, контролі за їх виконанням та своєчасним вжиттям заходів, спрямованих на вирішення спірних питань та негараздів в процесі реалізації зазначених проєктів.

Вдосконалений Закон України про ППП [13] (порівняно зі старою його версією [29]) не передбачає участі в такому партнерстві інших держав (ймовірно, в очікуванні надання Україні статусу члена ЄС і, відповідно, поширення на неї дії Регламенту 2021/2085), проте приклад встановлення партнерських відносин України з іншою державою щодо спільної реалізації інвестиційного проєкту вже є. Йдеться про укладену у 2025 р. Угоду між Україною та США, що отримала назву «угоди з обмеженим партнерством» [30]), яка передбачає партнерство між зазначеними країнами, проте без визначення його ключових ознак [31].

Отже, досвід започаткування партнерських відносин у сфері економіки за участю України, іншої держави (в згаданому випадку – *не члена ЄС*) та бізнесу вже існує і має перспективи поширення [32], проте зі слабо визначеними ознаками і без внесення відповідних змін в Закон України про ППП [13].

Забезпечити ефективність міжнародних ППП в Україні допоможе внесення відповідних змін до зазначеного Закону, а саме щодо:

• можливості участі в такому партнерстві на боці публічного партнера не лише України та визначених Законом про ППП [13, ст. 10] суб'єктів її адміністративно-територіального устрою [33, ст. 133] в особі уповноважених органів, а й дружніх держав, з якими Україна уклала відповідні угоди;

• визначення: (1) видів партнерства: *повне* з рівними правами та обов'язками партнерів та *обмежене*, в якому частина партнерів є повними з відповідним обсягом прав та обов'язків, а частина – обмеженими, обов'язок яких полягає в майновій участі і можливості отримання дивідендів від вкладених інвестицій, проте без права участі в управлінні партнерством; (2) форм партнерства – *суто договірне*, яке опосередковується договором партнерства (партнерською угодою) та *інституційне*, що передбачає участь партнерів в спільному підприємстві (і, відповідно, в його органах управління та контролю) і дозволяє більш ефективно управляти процесом інвестування (вкладенням інвестицій) та забезпечувати постійний контроль за цим процесом; (3) вимог до інституційного ППП, в тому числі спільного підприємства за участі партнерів.

Потреби відбудови України, що постраждала від російських агресорів, та колективної безпеки (України і дружніх держав), а також використання набутого Україною багатого досвіду у справі відсічі агресору, відновлення критичної інфраструктури після ворожих на неї атак, а загалом – не просто виживання, а стійкості за надзвичайно складних умов війни, втрат та постійних небезпек, потребує законодавчої підтримки щодо запровадження міжнародного ППП (не лише за участі держав-членів ЄС, як це передбачено Регламентом 2021/2085, а й інших дружніх держав, що є актуальним з огляду на згадану Угоду України зі США [30]) та визначення основних характеристик такого партнерства.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вінник О.М. Потенціал інституційного державно-приватного партнерства для стратегічного інвестування: використання досвіду ЄС для повоєнної відбудови України. Монографія. К., 2024. 110 с. (електронний ресурс). URL : https://repository.ndippp.gov.ua/handle/765432198/934 (дата звернення: 28.06.2026).

2. Вінник О. Потенціал та види партнерства в ракурсі віддзеркалення в законодавстві України та використання у справі повоєнної відбудови. Наукова концепція розвитку законодавства України як основний документ юридичного прогнозування. Збірник матеріалів Всеукраїнської наук.-практ. конференції (Київ, 8 грудня 2025 р.). Київ: Алерта, 2025 р. С. 46–52 (224 с.).

3. Вінник О. Договір партнерства. Договір як універсальна форма правового регулювання: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої пам'яті академіка Національної академії правових наук України, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора юридичних наук, професора Володимира Васильовича Луця (1933–2021) (м. Івано-Франківськ, 17 квітня 2026р.). Івано-Франківськ: Карпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2026. С. 87–91 (280 с.).

4. Вінник О.М., Веліканова М.М. Ризики цифровізації та партнерства: правовий аспект. *Вісник Національної академії правових наук України*. 2026. Т. 33. № 1. С. 220–238. https://doi.org/10.31359/199309092026331 – 220.

5. Опубліковано оновлену оцінку потреб України на відновлення та відбудову. URL: https://www.undp.org/uk/ukraine/press-releases/opublikovano-onovlenu-otsinku-potreb-ukrayiny-na-vidnovlennya-ta-vidbudovu (дата звернення: 29.06.2026).

6. Про державну підтримку інвестиційних проєктів із значними інвестиціями в Україні: Закон України від 17.12.2020. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1116-20#Text (дата звернення: 26.06.2026).

7. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реалізації інвестиційних проєктів із значними інвестиціями: Закон України від 9 серпня 2023 р. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3311-20#Text (дата звернення: 26.06.2026).

8. Про інвестиційну діяльність: Закон України 18 вересня 1991. https://ips.ligazakon.net/document/T156000?an=175 (дата звернення: 29.06.2026).

9. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо засад державної регіональної політики та політики відновлення регіонів і територій: Закон України від 09.07.2022. URL: https://zakon.rada.gov. ua/laws/show/2389-20#Text (дата звернення: 26.06.2026).

10. Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків: Закон України від 16.07.1999. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/991-14#Text (дата звернення: 26.06.2026).

11. Про інноваційну діяльність: Закон України від 04.07.2002. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ 40-15#Text (дата звернення: 26.05.2026).

12. Про наукові парки: Закон України від 25.06.2009. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1563-17# Text (дата звернення: 26.05.2026).

13. Про публічно-приватне партнерство: Закон України від 19.06.2025. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4510-20#Text (дата звернення: 23.06.2026).

14. Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні: Закон України від 15.07.2021 р. URL : https:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/1667-20#Text (дата звернення: 26.06.2026).

15. Про внесення змін до Закону України "Про фінансові механізми стимулювання експортної діяльності" щодо страхування інвестицій в Україні від воєнних ризиків: Закон України від 22.11.2023 р. URL : https:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/3497-20#Text (дата звернення: 15.06.2026).

16. Про режим іноземного інвестування: Закон України від 19 березня 1996 року. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/93/96-%D0%B2%D1%80#Text (дата звернення: 23.06.2026).

17. Гришко В. І., Киричук Б. С. Євроінтеграція як запорука післявоєнного відновлення України: актуальні проблеми та перспективи розвитку. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2022. Вип. 4. С. 30–36. DOI: https://doi.org/10.32850/sulj.2022.4.1.5.

18. Гринів В., Клепанчук О. Роль інвестиційних процесів у післявоєнній відбудові торговельної галузі України. Scientific journal "MODELING THE DEVELOPMENT OF THE ECONOMIC SYSTEMS ". 2023. DOI: https://doi.org/10.31891/mdes/2023-8-24;

19. Шаповлов М. Концептуальні засади післявоєнного відновлення економіки України. *Молодий вчений*. 2023. № 6(118). С. 99–104. DOI: https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-6-118-20.

20. Інноваційні основи відновлення та розвитку країн після збройних конфліктів: інноваційний вимір: колективна монографія / за ред. д.е.н. Омельяненка В. А. Суми: Інститут стратегій інноваційного розвитку і трансферу знань. 2022. 280 с.

21. Біла С., Посна В.С., Шевченко О. О. Інноваційний розвиток як чинник повоєнної відбудови економіки України. *Наукові записки НаУКМА. Економічні науки.* 2023. Том 8 № 1 (2023). DOI: https://doi.org/10.18523/2519-4739.2023.8.1.10-16;

22. Мединська Т. В., Боднарюк І. Л., Олійник Н. Р. Міжнародна допомога як основа повоєнного відновлення економіки України. *Вісник ЛТЕУ. Економічні науки.* 2023. № 73. DOI: https://doi.org/10.32782/2522-1205-2023-73-14.

23. Діхтієвський П.В. (2025). Державно-приватне партнерство в Україні: тенденції розвитку в умовах Європейської інтеграції. *Юридичний науковий журнал*. 2025. № 9. С. 126–130. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-9/26.

24. Шевченко А.Е. (2024). Теоретичні засади дослідження державно-приватного партнерства як інструмент післявоєнної відбудови економіки України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2024. № 82. Том 2. С. 284–288. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-82-32.

25. Пічко Р.С. Публічно-приватне партнерство: оновлення рамки взаємодії суб'єктів космічної діяльності. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія*: *Право*. 2025. Вип. 92: ч. 2. С. 236–242. DOI https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.92.5.32.

26. Council Regulation (EU) 2021/2085 of 19 November 2021 establishing the Joint Undertakings under Horizon European and repealing Regulations (EC) No 219/2007, (EU) No 557/2014, (EU) No 558/2014, (EU) No 559/ 2014, (EU) No 560/2014, (EU) No 561/2014 and (EU) No 642/2014 . ST/12156/2021/INIT (Consolidated text). URL: https:// eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A02021R2085-20230921 (дата звернення: 26.03.2024).

27. Council Regulation (EU) 2023/1782 of 25 July 2023 amending Regulation (EU) 2021/2085 on the establishment of joint ventures within Horizon Europe as regards the Chips joint venture. URL: https://eur-lex.europa.eu/ legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32023R1781 (дата звернення: 26.05.2026).

28. Horizon Europe – Research and innovation. URL: https://research-and-innovation.ec.europa.eu/funding/ funding-opportunities/funding-programmes-and-open-calls/horizon-europe_en (дата звернення: 26.05.2026).

29. Про державно-приватне партнерство: Закон України від 1 липня 2010 р. URL : https:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text (дата звернення: 31.03.2026).

30. Угода між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки про створення Американсько-українського інвестиційного фонду відбудови. URL : https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/840_001-25#Text (дата звернення: 03.03.2026).

31. "В угоді з США 26 разів згадується "угода про обмежене партнерство", але текст документа не оприлюднений", – Геращенко. URL : https://politarena.ua/v-uhodi-z-ssha-26-raziv-zghaduietsia-uhoda-pro-obmezhene-partnerstvo-ale-tekst-dokumenta-ne-opryliudnenyy-URL : herashchenko-100646/ (дата звернення: 04.04.2026).

32. Партнерство на десятиліття: Україна та ЄС готують спільні проєкти у сфері дронів, ППО та далекобійного озброєння. URL : https://uatv.ua/uk/partnerstvo-na-desyatylittya-ukrayina-ta-yes-gotuyut-spilni-proyekty-u-sferi-droniv-ppo-ta-dalekobijnogo-ozbroyennya-video/ (дата звернення: 04.04.2026).

Дата першого надходження статті до видання: 01.08.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 21.08.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 03.11.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)